

N° 5.

DZIENNIK URZĘDOWY WOIEWÓDZTWA AUGUSTOWSKIEGO.

Servisimus Legum. . .

SUWAŁKI, dnia 4^{go} Lutego 1826. roku.

Wydział Wojskowy.

KOMMISSYA WOIEWÓDZTWA AUGUSTOWSKIEGO.

Podając do publiczney wiadomości, iż w gminie Dospudzkiéy, w Obwodzie Augustowskim, na gruntach folwarku Mazurki przeięte zostały para koni błakaiących się, a mianowicie:

1. z dnia 28° Października r. z. koń gniady bez odmiany, lat siedm mający;

2. z dnia 2° Grudnia r. z. koń gniady, mały, mający lat 20.

wzywa niewiadomych właścicieli tych koni, aby po odebranie swéy własności z należytemi dowodami w przeciągu tygodni czterech do Wóyta gminy Dospudzkiéy zgłosili się.

Suwałki, dnia 27. Stycznia 1826. r.

Nr. 474. 30.

Prezes *Mostowski.*

Sekretarz Jeneralny *Tomicki.*

(Dokończenie Urządzenia o służących.)

Art. 77. Służący wchodząc do służby, książkę swą zaświadczeń panu lub pani złożyć powinni.

Art. 78. Pan lub zastępca jego, odprawiający służącego, winien wpisać w jego książkę zaświadczenie, wyrażające czas i rodzaj służby, iak się sprawował, a w razie

oddalenia przed czasem, oraz przyczynę dla której odprawiony został, z domieszczeniem daty i podpisu własnego.

Art. 79. Osoby pisac nieumiejące, udać się powinni wraz z służącym do Urzędnika policyjnego swego okręgu, który takowe zaświadczenia w książkę sam zaciągnie i podpisze.

Art. 80. Gdyby pan stracił lub zagubił książkę zaświadczeń służącego, która u niego w czasie służby znajdować się powinna, koszt na sprawienie innej zastąpić obowiązany, i oprócz tego, do kasy kar policyjnych złtp. 6. zapłaci, tudzież w miarę uznanej potrzeby ostrzeżenia o tym publiczności przez pisma publiczne, koszt w tym mierze poniesie.

Art. 81. Służący wyszedłszy ze służby, najpóźniej w przeciągu godzin 24. udać się powinien do Urzędnika policyjnego, w którego okręgu z ostatniej służby oddalił się, i okazać onemuż książkę z zaświadczeniem, przez pana lub panią wydaną.

Art. 82. Jeżeli Urzędnik policyjny nie znajdzie przyczyny powątpiewania o rzetelności okazanego sobie zaświadczenia, takowe natychmiast i bezpłatnie podpisem swym stwierdzi.

Art. 83. W przypadku podejrzeń, dochodzenia iak najszybciej skutecznie być mają.

Art. 84. Służący płci obojej, nie czyniący zadosyć przepisowi powyżej w artykule 81. wyrażonemu, w miarę opóźnienia swego w zgłoszeniu się do Urzędnika Policyjnego, i w miarę łącznych okoliczności, karze policyjnej podpadają.

ODDZIAŁ II. O służących dziennych, czyli Lehnlokajach.

Art. 85. W stolicy i innych miastach większych, służący, czyli tak zwani Lehnlokaie, do usług dziennych najmujący się, winni być ludzie szczególnie z dobrych obyczajów znani, i pod baczną kontrolą policyjną zostawać mają.

Art. 86. Dla uzyskania od Policji zezwalającego świadectwa na sprawowanie tego rodzaju służby, obowiązani są złożyć zaświadczenia utrzymujących oberżę, lub domy zaieżdne, okazać dawniejsze zaświadczenia, udowodnić swoje stałe mieszkanie.

Art. 87. Przepisy powyższe w oddziale I. względem książek zaświadczeń zawarte, rozciągają się także do Lehnlokajów.

Art. 88. Świadectwo policyjne i książka zaświadczeń, zostawać powinny u utrzymującego oberżę lub dom zaieżdny, u którego Lehnlokaj do służby następczonym bywa.

Art. 89. Przyjmowanie do usług takich ludzi, świadectwem policyjnym nieopatrzonych, ściągają na utrzymującego oberżę lub dom zaieżdny kary policyjne, wyżey artykułem 75. oznaczone, i odpowiedzialność za szkody ztąd wynikłe.

ODDZIAŁ III. O stręczeniu do służby.

Art. 90. Nikt pod karami policyjnymi, niema prawa z professyi trudnić się stręczeniem służących, bez upoważnienia zwierzchności miejscowej policyjnej.

Art. 91. Upoważnienia do tego, tylko osobom pewnym, i z obyczajności znanyim udzielane być powinny.

Art. 92. Mający prawo stręczenia, pod karą utraty tegoż prawa, niepowinien następczać służących, książką świadectw niniejszym urządzeniem przepisaną, nieopatrzonych.

Art. 93. Stręczący, obowiązany jest zasięgać dokładnej wiadomości o osobach, które za jego pośrednictwem o służbę się starają, tak co do ich zdatości i sposobu zachowania się, iako też, czyli te mają prawo rozrządzenia sobą.

Art. 94. Wiedzący, a rozmyślnie zamilczający o wadach służącego, którego rekomenduje, karze policyjnej złtp. 15., za powtórzeniem, tym samy karze podwójnej, za trzecią razą utratą prawa stręczenia, a w miarę okoliczności obciążających, innym karom prawem kryminalnym przepisany, ulegnie, i za szkody ztąd wynikłe do odpowiedzialności pociągnionym być może.

Art. 95. Pod jakimkolwiek pozorem, a tym bardziej w chęci częstszey swey korzyści, odmawiający służących, w obowiązkach będących, dla następczenia ich gdzieindziej, prócz kary policyjnej złtp. 30. prawo stręczenia utraci. Namawianie i stręczenie wiodące do zgorzenia i rozwiązłości, pociągają kary prawem na takowy postęp przepisane.

Art. 96. Domy, i tak zwane kantory zleceń, gdzie starający się o służbę zgłaszać się zwykli, mają zostać pod bacznym i ciągłym dozorem Policji.

Art. 97. Trudnienie się stręczeniem służących z utrzymywaniem szynków, tudzież schadzki i przesiadywania tam służących, pod pozorem starania się o służbę, dozwalaniami i cierpianiami być niemają.

Art. 98. Prezydent Muncypalności i Policji co do miasta Warszawy, a Kommissye Woiewódzkie co do innych miast, przepiszą szczegółowe prawidła, i rozporządzenia porządkowe, do miejsca i potrzeby stosowne, względem osób trudniących się stręczeniem tak co do ich liczby i kwalifikacyi, iako też co do sposobu uskuteczniania swey dla publiczności usługi, zgodnie z urządzeniami policyjnymi.

Art. 99. Oznaczają równie stosowną ilość opłaty, iakową stręczący za swą usłużność pobierać mogą. Wymagający wyższey opłaty nad przepisaną, nietylko to co nadbrał zwrócić przez Policją będzie zagniony, ale nadto karze policyjnej złtp. 10. za każdą razą podpadnie.

ODDZIAŁ IV. O dozorcze policyjnym nad służącymi, bez służby zostającymi.

Art. 100. Służący wyszedłszy z służby, jeśli innego sposobu do życia nie obierają, i stan fizyczny zdrowia nie czyni ich niezdolnymi, niezwłocznie starać się w innej służbie wnieść są obowiązani.

Art. 101. Służący z własnej winy przed czasem oddaleni (art. 55.) pod bliższym i ciągłym dozorem Policji miejscowej, dopóki pewnego i stałego sposobu utrzymania się nieokazają, zostawać powinni.

Art. 102. Ludzie obojej płci w miastach służbą się trudniący, jeżeli miesiąc bez służby zostają, winni pod karą trzech dni aresztu policyjnego stawić się przed Urzędnikiem policyjnym okręgu w którym mieszkają, udowodnić sposób utrzymania się, i wskazać swe zamieszkanie.

Art. 103. Urzędnik policyjny wyda im pozwolenie na pobyt dla starania się o służbę, z oznaczeniem terminu, w iakowym okazać powinni, czy weszli już w takową lub nie, i to w kontroli swey zanotuje.

Art. 104. Właściciel domu lub komornik, u którego ludzie podobni przemieszkują, obowiązani pod karą w art. 75. oznaczoną, zawiadomić o nich Urzędnika policyjnego.

Art. 105. Służący po dwukrotnym przedłużeniu terminu, z których każdy nad miesiąc dłuższym być niepowinien, a mianowicie po upłynieniu czasu, do obcowania służby zwyczajnego, jeżeli jeszcze bez zatrudnienia pozostanie, winien będzie okazać przyczynę, dla czego nie wszedł do służby.

Art. 106. Wymówka, że służby znaleźć niemoże, niebędzie uważaną za usprawiedliwiającą, jeżeli nie udowodni, iż się o nią starał, a znaleźć ię nie mógł.

Art. 107. Służący płci oboję, względem których zażydzie przekonanie, iż iedynie z zamiłowania próżniactwa i podeyrzanych obyczajów nie biorą się do służby ciągłej, odesłani bydź mają do domu zarobkowego, gdzie zatrudnienia bezpłatnie, za dostarczeniem tylko żywności udzielanemi będą.

Art. 108. Także ludzie podobnemu próżniactwu poświęcający się, do robot gminnych, iako to: do roboty miejscowej około dróg i tym podobnych, za mierną płacę, zagnanemi bydź mogą dopóty, póki pewnego i stałego sposobu utrzymania się nie przedsięwzma.

Tytuł IV. O czeladzi wiejskiej.

Art. 109. Przez czeladź wiejską rozumieją się ludzie w miastach i na wsiach do robot pospolitych gospodarskich i rolniczych utrzymywani, iakimi są: włodarze, karbowi, parobcy, fowiale, dziewczki, pasterze, i tym podobni.

Art. 110. Rodzaj służby czeladzi wiejskiej, i ię należytości, zależy od zobowiązań między nią a panem czyli gospodarzem przez ugodę zawartych zobowiązań.

Art. 111. Zastrzeżenia powyższe w Tytule I. art. 4. 5. 6. 7. tudzież przepisy w Tytule II. o wzajemnych obowiązkach i powinnościach panów i służących, ile te do przypadku zastosowanemi bydź mogą, zachowanemi zostaną w ogólności i względem czeladzi wiejskiej.

Art. 112. Przeciąg czasu służby wiejskiej iest pospolicie roczny, czas wejścia w służbę zależy od umowy, a w braku takowej, od zwyczaju miejscowego.

Art. 113. Karność, gdzieby skarcenie domowe niebyło dostatecznym, iak równie zapobieganie wszelkiego rodzaju pokrzywdzeniom czeladzi wiejskiej, należy do zwierzchności miejscowej policyjnej, iako to: Burmistrzów w miastach, Wójtów w gminach.

Art. 114. Urząd policyjny miejscowy czuwać ma nad zachowaniem się czeladzi, i o wykorzenienie pospolitszych zdróżności i nalógów miejscowych iak najmocniej starać się obowiązany.

Art. 115. Ani czeladź służby swęj opuszczać, ani gospodarz czeladzi oddalać niemoże przed czasem ugodą zawarowanym, chyba w przypadkach takowych, iakie znoszą ugodę między panem a służącym, podług powyższych przepisów (art. 59. 41. 55.) po należytem ich przed Urzędem policyjnym udowodnieniu.

Art. 116. Czeladź wiejska w iednym miejscu z służby do służby przechodząca, może bydź przyjętą na ustne tylko zaświadczenie gospodarza, od którego z ostatniej służby wychodzi.

Art. 117. Czeladź podobna w miastach, ulega urządzeniom wyżey w Tytule III. Oddziale I. o zaświadczeniach przepisany.

Art. 118. Czeladź przenosząca się do innej gminy, w inny Obwód, lub insze Woiewództwo, powinna bydź opatrzona świadectwem z ostatniej służby, przez Urząd miejscowej policyi podpisanem, dopełni oraz urzędzeń o przesiedleniach.

Art. 119. W świadectwach rzeczonych, wyszczególnionem bydź ma imię, nazwisko, opis osoby, wiek, stan, miejsce urodzenia, miejsce ostatniego pobytu, z wyrażeniem gminy, Obwodu i Woiewództwa, rodzaj służby odbytej, ię przeciąg, i sposób zachowania się w tęż, tudzież dokąd, w iakim zamiarze, i kiedy wychodzi.

Art. 120. Świadectwa podobne niezwłocznie i bezpłatnie udzielanemi bydź powinny, a to pod karą złtp. 15. na pana, a 50. złtp. na Urzędnika policyjnego, gdyby wydania takowych świadectw bez słusznej przyczyny odmawiali, i pod zagnaniem od

wyższej zwierzchności policyjnej do uskutecznienia tego, gdyby do nię w tęg mierze zażalenie zanesionem zostało.

Art. 121. Czeladź bez opowiedzenia się Urzędowi miejscowemu policyjnemu, i bez żądania stosownego świadectwa, pod karą od 15. do 30. złotych, lub od trzech do sześciu dni aresztu policyjnego, z miejsca swego pobytu na mieszkanie dokądinąd przemieszczać się niepowinna.

Art. 122. Każdy przyjmujący na mieszkanie do swego domu nowo przybyłego do gminy człowieka, pod karą złtp. 15. lub trzech dni aresztu, obowiązany iest najdalej w przeciagu dni trzech donieść o nim miejscowemu Urzędnikowi policyjnemu.

Art. 123. Urzędnik policyjny, gdy przybyły za służbą człowiek zaświadczenia z swęj gminy i świadectwa służby ostatniej okazać nie iest w stanie, po zrobieniu z niego wywodu słownego, przez transport do gminy właściwej odeszle.

Art. 124. W takim razie Urzędnik policyjny miejsca, gdzie człowiek zwróconym zostanie, karę na wykraczającego artykułem 121. przepisaną, wymierzy, i następnie wyda onemuż świadectwo, gdyby takowego żądał, i gdy do udzielenia onegoż żadna nie zażydzie przeszkoda.

Art. 125. Urzędnik policyjny zaniebujący dopełnienia przepisów powyższych (art. 123. 124.) karze złtp. 30. ulega.

Art. 126. Kommissarze Obwodowi mają obowiązek czuwać nad wykonaniem powyższych przepisów.

Tytuł V. O wyrobnikach.

Art. 127. Będzie utrzymywana tak w miastach iak po wsiach w miejscowym Urzędzie policyjnym kontrola ludzi do robot, bądź dziennie w miarę następczącej się pracy, bądź na ogół roboty wynajmujących się. W kontroli tęg zapisywani będą osobno wyrobnicy miejscowi, osobno ludzie przybywający i przyjęci do roboty na czas pewny z gmin innych, iako też wychodzący na czas dłuższy za zarobkiem za obręb swęj gminy.

Art. 128. Każdy trudniący się wyrobkiem, bez różnicy płci i wieku i rodzaju zatrudnienia, winien bydź opatrzony urzędowym zaświadczeniem, że iest zapisany w kontroli miejscowej policyi.

Art. 129. Zapisanie to ma obejmować imię, nazwisko, wiek, miejsce urodzenia, opisanie osoby, miejsce zamieszkania, rodzaj zatrudnienia, i wzmiankę czyli żonaty lub wolny.

Art. 130. Dla dopełnienia tego, w przeciagu trzech miesięcy po ogłoszeniu niniejszego urzędzenia, ludzie wyrobkiem trudniący się, winni stawić się osobiście pod karą złtp. 15. lub trzech dni aresztu policyjnego, przed Urzędem policyjnym miejsca, gdzie zamieszkują, lub gdzie ich urządzenie to zastanie.

Art. 131. Urząd policyjny w miarę przekonania się o miejscu pochodzenia, i sposobie zarobkowania, po zapisaniu w kontroli właściwej szczegółów wyżey (art. 129.) wyrażonych, wyda onemuż stosowne bezpłatne urzędowe zaświadczenie, albo jeżeli wyrobnik nie iest miejscowym mieszkanccem, kartę tymczasowego pozwolenia na pobyt w gminie, dla trudnienia się wyrobkiem, z oznaczeniem terminu, w którym tenże bądź po przedłużeniu pozwolenia, bądź po świadectwo z czasu pobytu i sposobu zarobkowania w gminie, zgłosić się powinien.

Art. 132. Bez takowego świadectwa urzędu miejscowej policyi, lub karty tymczasowego pozwolenia na pobyt w gminie, nikt wyrobnika na mieszkanie, bądź na cią-

glą robotę, z którą mieszkanie i noclegi są połączone, pod karami policyjnymi w art. 75. oznaczonymi, przyjąć niepowinien.

Art. 133. W stolicy, tudzież miastach Woiewódzkich, dla porządku i skutecznieszego dozoru nad ludźmi wyrobkiem trudniącymi się, tudzież dla ułatwienia najmującym sposobności użycia ludzi pewnych i niepodeyrzanych, zaprowadzone być mają numera, które wyrobnicy na kapeluszach lub czapkach przytwierdzone nosić obowiązani. Urząd policyjny przysposobi kosztem iak najmniejszym numeru iednostajne, na blasze lakierowane, i takowe wedle porządkowego numeru, iak kto w kontrolli jest zapisany, każdemu przy udzieleniu świadectwa (art. 131.) za zwrotem kosztu doręczy, i nosić każe.

Art. 134. Ludzie dla szukania roboty w pewnych czasach, iako to: do żniwa, młocki, i tym podobnych robot rólniczych, w obce gminy udający się, winni także być zaopatrzeni w świadectwa Urzędu policyjnego miejscowej gminy, obeymujące szczególony artykułem 119. wskazane, z wymienieniem miejsca lub okolicy, w które się udaje, i zamiaru podróży. Przy udzielaniu świadectw takowych, urzęda policyjne iak najściśle i pod odpowiedzialnością za skutki, baczyć powinny na zachowanie zastrzeżeń przepisanych Dekretem Najiaśniejszego PANA z dnia 17 Października 1816. r. względem popisowych.

Art. 135. Robotnicy przybywający na miejsce gdzie się roboty podejmują, winni w przeciągu godzin 24. stawić się przed urzędem miejscowym policyjnym, i onemuż świadectwa swe złożyć, który świadectwa rzeczzone w kontrollę właściwą wciągnie, a następnie po ukończeniu roboty wedle ugody, do dalszej podróży lub powrotu zawiaże.

Art. 136. Następne przechodzenie za zarobkiem w kraju z miejsca na miejsce, tym samym sposobem za poprzedniczym zameldowaniem się urzędom miejscowym, uskutecznianem i poświadczaniem będzie.

Art. 137. Ludzie nieokazujący zaświadczenia powyższego przepisanego, przytrzymanemi, i po ściśłym badaniu, jeżeli się nieokażą zbiegami wojskowemi, lub ukrywającymi się przestępcami, z którymi podług osobnych przepisów postąpićby należało, iako włóczęgi uważani, do gminy właściwej przez transport zwróconemi być powinni, gdzie za włóczęgostwo ukaranemi zostaną.

Art. 138. Ludzie zaświadczeniem wyrobników opatrzeni, próżniactwu oddający się, w szynkowniach przesiadający, a tém bardziej którzy za przestępstwa już byli karanemi, iako podeyrzani, pod szczególniejszą bacnością Policyi zostawać mają.

Art. 139. Jeżeli po dwukrotnych napomnieniach policyjnych nie wezmą się do pracy, i nieudowodnią sposobu godziwego zatrudnienia, z którego mają utrzymanie, miejscowi do pracy w domu zarobkowym, lub do robot na korzyść gminy znaglonemi, obcy zaś do gminy właściwej z pismem, urząd tamtejszy policyjny o powodach zawiadamiającem, przez transport wysłanemi będą.

Art. 140. Entreprenierowie, czyli przedsiębiorcy robot publicznych, bądź prywatnych po miastach lub wsiach, tudzież fabrykanci, lub inni iakiejkolwiek professyi majstrowie, i robotnicy do prac którymi się trudnią, ludzi bądź to dziennie, bądź na dłuższy czas, aż do ukończenia iakiej pewnej roboty najmujący, ulegną karze policyjnej (art. 132.) gdy ich nieopatrzonych należytem iak wyższym świadectwem przyjmą i utrzymają, a w miarę okoliczności także surowszymi karom, prawami przepisany podpadną za zaniedbanie potrzebnej ostrożności, gdyby się ci ludzie ukrywającymi popisowymi, zbiegami wojskowemi, lub przestępcami być okazali.

Art. 141. Trudniący się splawami drzewa, produktów lub towarów za granicę, i przyjmujący do tego ludzi za flisów lub orylów, mają pod odpowiedzialnością baczyć, ażeby ludzie ci należytemi świadectwy byli opatrzeni, stósując się do przepisów postanowieniem z dnia 23. Kwietnia 1816. r. obiętych, tudzież do zastrzeżeń szczególnych w tój mierze urządzeniami policyjnymi ogłoszonych.

Art. 142. Zastrzeżona powyższymi artykułami odpowiedzialność na najmujących, nie uwalnia urzędów miejscowych policyjnych od obowiązku baczenia na legitymacją ludzi do robot najmujących się, i ściśłego dopilnowania, ażeby pomiędzy ludźmi pod okiem policyi do najmu nastęrczającymi się, lub najętymi, nieukrywali się popisowi, zbiegi wojskowi, lub inni przestępcy.

Art. 143. Wyrobnicy winni uskutecznić porządnie i w swym czasie robotę, której się podjęli.

Art. 144. Choroba lub nieuiszczenie przez najmującego w terminach umówionych ugodzonej za robotę nagrody, upoważnia wyrobnika do przedstawienia choćby nieukończonej roboty.

Art. 145. Uchybienia w art. 55. względem służących wymienione, o ile te do wyrobników stósuwać się mogą, upoważnia najmującego do oddalenia wyrobnika przed czasem, lub przed ukończeniem roboty, do której był ugodzonym.

Art. 146. W przypadkach obydwoma powyższymi artykułami obiętych, wyrobnik tylko w stóunku dni odrobionych, lub posunięty ku ukończeniu roboty wynagrodzenia żądać może.

Art. 147. Jeżeli czas roboty, ani warunek kończenia iey nie był umówiony, iest domniemanie ugody na dnie, i wyrobnik po każdym skończonym dniu pracy oddalić się może.

Art. 148. Jeżeli z winy najmującego zaszła przeszkoda robotę przerywająca, najmujący obowiązany iest i za czas przerwy wynagrodzić wyrobnika, gdy ten po ustalej przeszkodzie robotę dokończyć iest gotów. Nawzajem obowiązany iest wyrobnik nagrodzić najmującemu szkody zrządzone, jeżeli przerwa w robocie z iego nastąpiła winy.

Art. 149. Jeżeli przypadek nieprzewidziany nie dopuszcza ukończenia roboty, wyrobnik żądać może wynagrodzenia tylko za czas pracy, lub w stóunku posuniętej roboty.

Art. 150. Jeżeli robota przed czasem ukończenia z winy najmującego, lub z winy wyrobnika zupełnie ustała, albo wcale nie doszła, natenczas ponoszący zawód lub szkodę, od przewinającego stóownego wynagrodzenia żądać może.

Tytuł VI. Przepisy ogólne.

Art. 151. Zwierzchność miejscowa policyjna, to iest: Prezydenci lub Burmistrze w miastach, a Wóyci w gminach, w przypadkach potrzeby porządkowej karności służących i czeladzi, tudzież nawzajem w zasłanianiu tychże od pokrzywdzeń i niesłuszności, winna niezwłoczną pomoc w ich zaskarżeniach, i opiekę służącym w sprawiedliwych ich zażaleniach, stóownie do przepisów powyższych.

Art. 152. Zwierzchność miejscowa policyjna w rozpoznawaniu skarg i wymierzaniu kary, postępować będzie iako Sąd Policyjny, podług wskazanych sobie przepisów, bez żadnych innych formalności, działając w tój mierze z pospiechem i bez kosztów.

Art. 153. Kary pieniężne zwierzchność policyjna ściąga drogą administracyjną, kontrolla onych w porządku utrzymywaną być powinna.

Art. 154. Przepisy Postanowienia Naszego z dnia 26. Kwietnia 1817. roku, iako Urządzeniem niniejszém zastąpione, uchylamy.

Wykonanie niniejszego Postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczoném bydź ma, Kommissyom Rządowym, w czém do której należy polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyynéy, dnia 24. Grudnia 1823. roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Spraw Wewnętrznych i Policji
(podpisano) T. Mostowski.

Radzca Sekretarz Stanu General Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Oryginałem
Radzca Sekretarz Stanu General Brygady
(podpisano) Kossecki.

Zgodno z Wypisem
Minister Sprawiedliwości M. Badeni.
Za Sekretarza Jeneralnego Szeł Bióra
K. Hoffmann.

Wydział Woyskowy.

KOMMISSYA WOIEWODZTWA AUGUSTOWSKIEGO.

Poleca wszystkim Urzędowi Administracyyno-Policyynym, ażeby osoby, które bez świadectw prawem przepisanych z miejsca zamieszkania swego z Woiewództwa Mazowieckiego powychodziły, poniżej z nazwisk wyszczególnione, ściśle śledziły, a w razie wynalezienia, do właściwego miejsca zamieszkania odstawily.

1. z Obwodu Warszawskiego.

1. Kazimierz Ostaszewski ma lat 74. 2. Maryanna Strachowska lat 48. 3. Manuel Senemillo, żyd, parobek. 4. Lucya Kowalska, ma lat 30. służąca. 5. Mateusz Pawłowski ma lat 67. parobek. 6. Agnieszka Komorowska lat 69. 7. Jan Grabowski lat 58. pasterz. 8. Anna Grabowska, żona, ma lat 27. 9. Antonina Grabowska, córka, lat ma 2. 10. Jan Gruszczał lat ma 40. 11. Apolonia Gruszczał, żona, ma lat 38. 12. Tomasz Klapper. 13. Elzbieta Klapper. Jan Klapper, syn; ci wszyscy zbiegli z gminy Służewo.

2. z Obwodu Kujawskiego.

15. Jan Maiewski ma lat 50. tuszy dobréy, wzrostu więcéy iak średniego, z gminy Kościelna wieś. 16. Maryanna Maiewska, żona, ma lat 39. 17. Różalia Maiewska, córka, ma lat 16. 18. Tomasz Maiewski, syn, ma lat 10. 19. Maryanna Maiewska, córka, ma lat 5. Franciszka Maiewska, córka, ma lat 2. 21. Jan Mazurkiewicz, ma lat 31. parobek, z gminy Kruszynku. 22. Jadwiga Mazurkiewicz, żona, ma lat 34. 23. Józef Mazurkiewicz, syn, ma lat 11. 24. Wincenty Mazurkiewicz, syn, ma lat 7. 25. Salomea Mazurkiewicz, córka, ma lat 5.

3. z Obwodu Łęczyckiego.

26. Paweł Kowalski ma lat 61. wdowiec, wyrobnik, iest twarzy ściągłéy, oczu niebieskich, nosa miernego, czoła niskiego, włosów czarnych, wzrostu dobrego, ubrany zaś był w białą płócienną chłopską sukmanę, bóty stare, zbiegł z gminy Katy.

Suwałki, dnia 17. Stycznia 1826. r.

Nr. 142. 11.

Prezes Mostowski.

Sekretarz Jeneralny Tomicki.

DODATEK

D O D A T E K

do Dziennika Urzędowego Woiewództwa Augustowskiego, Nru 5.

Suwałki, dnia 4. Lutego 1826. roku.

Wydział Woyskowy.

KOMMISSYA WOIEWODZTWA AUGUSTOWSKIEGO.

Poleca wszystkim Administracyyno-Policyynym Urzędowi, ażeby ściśle śledzili o zbrodnię kradzieży poszlakowanych Macieia Dynka, i Maryannę Gečkownę, podług załączającego się rysopisu.

Suwałki, dnia 20. Stycznia 1826. r.

Nr. 1371. 130.

Prezes Mostowski.

Sekretarz Jeneralny Tomicki.

Opisanie osób.

Maciey Dyrk ma lat 16. wzrostu małego, twarzy ściągłéy, oczu siwych, włosów żółtawych.

Maryanna Gečkowna ma lat 20. wzrostu średniego, twarzy okrągłéy, oczu czarnych, włosów czarnych.

Wydział Skarbowy.

KOMMISSYA WOIEWODZTWA AUGUSTOWSKIEGO.

Kommissya Woiewództwa Augustowskiego, zawiadamia niniejszém interessowane osoby, iż w dniu 28. Grudnia 1825. r. Nr. 6495. 4156. wszystkie Urzęda Leśne tutejszego Woiewództwa otrzymały zalecenie, iżby za zgłoszeniem się konkurentów, drzewo powalowe nietylko w sążniach szczapowych à 108. stop kubicznych, ale także w całkowitych sztukach, na sążeń 75. takichże stop rachuiąc, przez publiczną licytacyą sprzedawali, i spisane w tym względzie kontraktu, do dalszego działania Kommissyi Woiewódzkiey przedstawiali. Chęć więc kupna takowego drzewa mający, zechcą się do właściwych Leśnictw zgłosić.

Suwałki, dnia 28. Grudnia 1825. r.

Nr. 6495. 4156.

Prezes Mostowski.

Sekretarz Jeneralny Tomicki.

Wydział Skarbowy.

KOMMISSYA WOIEWODZTWA AUGUSTOWSKIEGO.

Ponieważ w skutku decyzji Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu pod d. 21. Kwietnia r. z. Nr. 18559. wydanéy; Kontrolla Skarbowa przy Sądach Woiewództwa Augustowskiego, dotychczas w mieście Łomży lokacyą swoją mająca, iuz do miasta Woiewódzkiego Suwałk przeniesioną została, i ciągle czynność swoją w témże mieście odbywać będzie; przeto Kommissya Woiewódzka zawiadamiając o tém obywateli i mieszkańców, a szczególniéy mających stósunki z Kontrollą Skarbową, wzywa ich, aby odtąd wszelkie swe korespondencye, czy to z przestaniem pieniędzy, lub stępli, albo też innych pism, takowe do Suwałk adressowali, i po ułatwieniu innych przedmiotów do attrybucyi téż Kontrolli Skarbowéy należących, do tegoż miejsca zgłaszali się. Co aby do publiczney doszło wiadomości, WW. Wóyci w respective gminach, a Burmistrze w miastach obwieszczenie to ogłoszą, i że to dopełnili, przed Kommissarzami do Obwodów delegowanemi usprawiedliwią.

Suwałki, dnia 20. Stycznia 1826. r.

Nr. 2271. 1533.

Prezes Mostowski.

Sekretarz Jeneralny Tomicki.

OBWIESZCZENIE.

Podpisany Obróńca Prokuratorji Jeneralnéj, w myśl art: 770. K. C. wzywa tak sukcesorów, jako też wszystkich innych z iakiegokolwiek względu interessowanych do spadku po niegdy X. Antonim Koreywie, aby z prawami swemi zgłaszali się, i takowe udowodnili, w przeciwnym bowiem razie, podpisany uczyni wniosek do Trybunału Cywilnego I. Instancyi Województwa Augustowskiego, Wydziału I. o przysądzenie tegoż spadku Skarbowi publicznemu, i wprowadzenie tegoż Skarbu w posiadanie zeznaczonego spadku.

Łomża, dnia 31. Grudnia 1825. roku.

Adam M. Woyciechowski.

OBWIESZCZENIE.

Podpisany Patron Trybunału w imieniu JW. Wiktorji z Xiążąt Ogińskich Hrabini Zyniew, w dobrach dziedzicznych Wieysieie zamieszkałéj; w moc upoważnienia Trybunału Cywilnego I. Instancyi Województwa Augustowskiego, Wydziału II. z dnia 27. Stycznia 1826. r. Nr. 92. ma honor wezwać wszystkich, którzyby z powodu urzędowania ś. p. Mateusza Kadlubskiego, jako Notaryusza Powiatu Dąbrowskiego, do kaucyi za nim przez JW. Hektora Karęgę w summie złtp. 3,000. zapisanéj, i na dobrach Dumbelń, w Powiecie Seyneńskim leżących, hipotecznie opartéj, które dobra dziś do własności JW. Hrabini Zyniew należą, iakiekolwiek pretensye rościćby mogli, ażeby w przeciągu miesięcy trzech od daty niniejszego wezwania praw swoich dochodzili, i sądownie działali, gdyż po upłynieniu rzeczzonego terminu kaucya z książki hipotecznéj wyextabulowaną zostanie.

Suwałki, dnia 31. Stycznia 1826. roku.

Alexander Gutt

Patron przy Tryb: Cyw: Woiew: Aug: Wydz: II.

OBWIESZCZENIE.

Na żądanie osób interessowanych, zawiadamia się niniejszém, iż w księdze wieczystéj dóbr Łubiane lit: B. w Powiecie Biebrzańskim położonych, po zesłéj Konstancyi z Oknińskich Laskowiczowéj, współwłaścicielki tychże dóbr, zapisany iest akt toczącego się postępowania spadkowego; stósownie więc do art: 127. i 128. prawa Seymowego, wzywa się wszystkich, prawa do spadku mających, iżby w terminie dnia 20. Kwietnia 1826. roku przed podpisany Pisarzem Ziemiańskim w mieście Łomży osobiście się stawili, i prawa swe udowodniali.

w Łomży, dnia 18. Kwietnia 1825. roku.

Zimnoch.